

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych

I Oddział w Ł. dokonał przeliczenia W. S. (1) renty wypadkowej należnej wnioskodawcy od dnia 1 stycznia 2020r. przy czym przy wyliczeniu uwzględnił w części żądanie co do zwiększenia okresu składkowego w ten sposób, że do okresu składkowego spłaty wynikające z układu ratalnego zaś łączny okres składkowy wskazany w tej decyzji ustalił na 25 lat, 8 miesięcy i 8 dni.

/decyzja z dnia 20 lutego 2020 roku k. 7-8 akt ZUS/.

Decyzją z dnia 5 maja 2020 roku organ rentowy podjął wypłatę zawieszoną wcześniej 50% emerytury i ponownie ustalił wysokość świadczenia należnego wnioskodawcy od dnia 1 kwietnia 2020r.

/decyzja z dnia 5 maja 2020 roku k. 11-12 akt ZUS/

W dniu 26 marca 2020 roku wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji z dnia 20 lutego (...). W zakresie ustalonego okresu składkowego, który jego zdaniem powinien wynosić 30 lat 11 miesięcy i 27 dni z czego 9 miesięcy i 6 dni to okres nieskładkowy.

/odwołanie – k. 3 akt VIII U 1407/20/

W dniu 5 czerwca 2020r. W. S. (1) złożył odwołanie od decyzji z dnia 5 maja 2020r. domagając się wznowienia wypłaty 50% emerytury od dnia zawieszenia działalności gospodarczej tj. od dnia 22 marca 2020r. zamiast o dnia 1 kwietnia 2020 r. oraz ponownie przeliczenia emerytury.

/odwołanie – k. 3-5 akt VIII U 1408/20/

W odpowiedziach na odwołania ZUS wniósł o oddalenie odwołań od obydwu decyzji organ rentowy wskazał, że decyzje są prawidłowe okresy składkowe są uzupełniane przy kolejnych spłatach układu ratalnego natomiast w zakresie wznowienia wypłaty 50% emerytury wskazał, że w marcu 2020r. wnioskodawca osiągnął dochód, który uniemożliwił podjęcie zawieszono świadczenia.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6- 7 akt VIII U 1534/16 i k. 3-4 akt VIII U 1535/16/

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2020 roku Sąd połączył sprawę o sygnaturze akt VIII U 1408/20 ze sprawą VIII U 1407/20 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 23-24 taka sama odpowiedź w obydwu aktach/

W piśmie procesowym z dnia 15 stycznia 2020 roku pozwany ZUS wskazał sposób ustalania okresów składkowych i nieskładkowych w zaskarżonej decyzji z dnia 20 lutego 2020r. wskazując, że kolejnymi decyzjami aktualizowano staż pracy wnioskodawcy. Decyzją z 26 czerwca 2020r. ustalono ten staż na 27 lat 3 miesiące i 17 dni okresów składkowych i 9 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych.

/pismo z dnia 15 stycznia 2021 roku k. 45-61/

Z kolei pismem z dnia 2 marca 2021 roku organ rentowy wskazał, że decyzją z 24 lutego 2020r .na wniosek zawarty w protokole rozprawy z dnia 8 lutego 2021r. i zobowiązanie Sądu przeliczono świadczenie wnioskodawcy z uwzględnieniem okresów i składek za lata 2014 i 2015 i ustalono staż na 28 lat 11 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i 9 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych.

/pismo z dnia 2 marca 2021r. decyzja z 24 lutego 2021r.k.3132 akt ZUS/

Na ogłoszeniu wyroku w dniu 8 marca 2021r. wnioskodawca oświadczył, że nie kwestionuje wyliczeń organu rentowego odnośnie jego stażu pracy, a jedynie uważa, że podjęcie wypłaty 50% emerytury powinno nastąpić od dnia 22 marca 2020r. /stanowisko wnioskodawcy k. 69/

Sąd Okręgowy w Łodzi

ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. S. (1) urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca jest uprawniony do renty z tytułu wypadku w drodze do pracy od dnia 6 maja 1972r.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 28 czerwca 2017 roku zostało przyznane wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 10 czerwca 2017 roku.

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca pobierał świadczenie w zbiegu a mianowicie na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych pobierał rentę i połowę emerytury.

/okoliczność bezsporna/

W okresie pobierania świadczeń emerytalno-rentowych W. S. (1) prowadził działalność gospodarczą w związku z czym pozwany ZUS decyzją z dnia 20 marca 2019 roku zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń w postaci 50% otrzymanej emerytury za okres od 10 czerwca 2017r. do 28 lutego 2019 roku.

We wniosku z dnia 20 stycznia 2020r. na skutek którego wydano pierwszą z zaskarżonych decyzji wnioskodawca domagał się zwiększenia okresu składkowego o okres 4 lat 8 miesięcy i 7 dni czyli o okres, w którym prowadził działalność gospodarczą i za który zobowiązał się zapłacić składki na ubezpieczenia w układzie ratalnym zawartym z organem rentowym w dniu 9 lutego 2018r.

Zaskarżoną decyzją z 20 lutego 2020r. oraz kolejnymi decyzjami doliczano wnioskodawcy staż pracy na skutek kolejnych wpłat oraz staż za lata 2014 i 2015r. na skutek wniosku złożonego na rozprawie i wskutek zobowiązania Sądu co ostatecznie zaspokoiło żądania wnioskodawcy w zakresie decyzji z dnia 20 lutego 2020r.

Natomiast wnioskodawca zawiesił z dniem 22 marca 2020r. prowadzenie działalności gospodarczej i tego samego dnia złożył wniosek o podjęcie wypłaty zawieszony 50% emerytury.

Zaskarżoną decyzją z dnia 5 maja 2020r. pozwany ZUS i ponownie ustalił wysokość świadczenia przysługującego wnioskodawcy z uwzględnieniem 50% emerytury poczynając od dnia 1 kwietnia 2020r.

W tym zakresie zdaniem wnioskodawcy stanowisko organu rentowego jest nieprawidłowe gdyż powinien otrzymać świadczenie od 22 marca 2020r. tj. od dnia zawieszenia działalności gospodarczej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach rentowych. Stan faktyczny w sprawie niniejszej nie budzi wątpliwości. Sporna jest aktualnie jedynie interpretacja przepisów w zakresie kwestii wypłaty 50% emerytury po zawieszeniu działalności gospodarczej przez wnioskodawcę.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W zakresie zaskarżonej decyzji z dnia 20 lutego 2020r. i żądania zaliczenia okresów prowadzenia działalności gospodarczej przed zapłaceniem składek na ubezpieczenia z tego tytułu sprawę prawidłowości decyzji przesądza art. 5 ust.4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887) przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty dla:

1) płatników składek, zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenia emerytalne i rentowe,

2) osób współpracujących z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność

- nie uwzględnia się okresu, za który nie zostały opłacone składki, mimo podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym w tym okresie.

Po opłaceniu składek te okresy zostały doliczone a tylko tej kwestii dotyczył wniosek W. S. (2) o przeliczenie świadczenia natomiast w odwołaniu podnosił dalsze kwestie nie będące przedmiotem wniosku, które w toku postępowania zostały wyjaśnione i zaakceptowane przez odwołującego.

Odnoszą do spornej nadal treści z zakresie decyzji ZUS-u z dnia 5 maja 2020r. wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 104 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3-8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6.

Z uwagi na prowadzenie działalności gospodarczej wypłata 50% emerytury była prawidłowo zawieszona. Natomiast wnioskodawca pozostawał w ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pozostawał w ubezpieczeniu do marca 2020r. czyli łącznie z miesiącem marcem 2020r.

Zgodnie z treścią art. 135 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z FUS w razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia, wypłatę wznowia się od miesiąca ustania tej przyczyny, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano z urzędu decyzję o jej wznowieniu, z uwzględnieniem ust. 2.

W oparciu o ten przepis pozwany ZUS prawidłowo przyjął, iż przyczyna zawieszenia świadczenia ustała z dniem 1 kwietnia 2020r. wobec zawieszenia działalności gospodarczej przez wnioskodawcę z dniem 22 marca 2020r. i nie podleganiem ubezpieczeniom społecznym od 1 kwietnia 2020r. W miesiącu marcu wnioskodawca nadal podlegał ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej a z uwagi na niepodzielność składek na ubezpieczenie społeczne dopiero od kwietnia ustała przyczyna zawieszenia wypłaty 50% emerytury.

Sąd Okręgowy mając powyższe okoliczności na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania.